

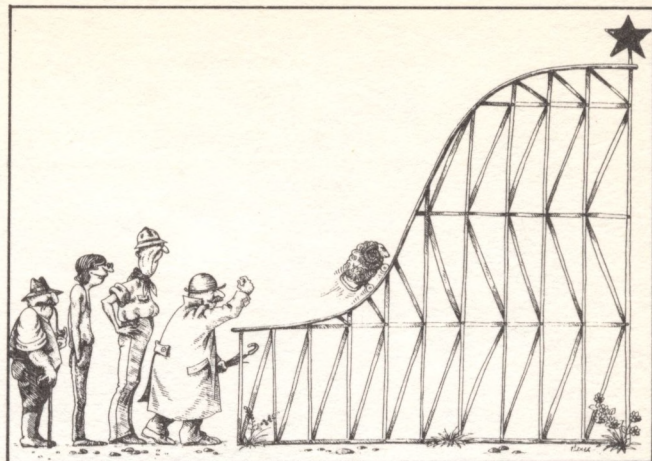
Az Orvosi Könyvtáros idei első számával harmincadik évfolyamába lépett. Mint éppen tíz évfolyammal „öregebbek” szeretettel köszöntjük laptársunkat, sikert kívánunk további pályájához, nem kevésbé megújulási törekvéseihez. Az egyes szám szerkesztőségi közleménnyel indít: „Az Orvosi Könyvtáros olyan publikációs fórum kíván lenni, amely nemcsak az OIK lapja, nem csupán a magyar orvosi könyvtárosok és tanácsadók folyóirata. Lapunk a magyar és nemzetközi orvosi, egészségügyi, szociális könyvtárügy és információ területéről a legszélesebb skálán szeretne írásokat közölni, ezért mindnyájukat arra biztatjuk, hogy ragadjanak tollat...”. Természetesen érteni véljük, mire céloz a felhívás: a szerkesztők bővíteni kívánák a szerkesztők körét, tágítani a témát, demokratikusabbá tenni a lapban a megszólalás (megszólalhatás) lehetőségeit. Mi mindenesetre úgy véljük, nem igen kell megújulnia *Az Orvosi Könyvtáros*nak. Eddig azt szerettük benne, szemléink is bizonyítják, hogy jótékonyan és intranzigensen zártkörű volt. Amit közölt, másutt nemigen jelenhetett volna meg, annyira „orvosi könyvtárosi” volt. Ez persze korántsem jelentette azt, hogy ne lettek volna szélesebb körű tanulságai egy-egy írásnak. Mi azt szeretnénk, ha harmincéves laptársunk nagyjából-egészéből olyan maradna, amilyen volt. Hozzon kemény, kívülálló számára emészthetetlen AOK-s cikkeket, ne legyen tekintettel senkire és semmire, csak az orvosi könyvtárosokra. Mint épp ebben az első számban is. *Freisinger Jenő* hálózati tapasztalatakról és tanulságokról számol be *Hogy állnak a katalógusok?* címmel, és bizony nem úgy ír, mint aki arra számít, hogy egyéb hálózatok is felhasználják tapasztalatait. Annál többet okulhatnak írásából az orvosi könyvtárosok, bár az az érzésünk, hogy ellenérzéseket is generál bennük Freisinger helyenkénti dogmatizmusa.

Berecz Katalin is úgy oldja meg feladatát (a

könyvtári szolgáltatások rehabilitásáról értekeznek), hogy abból konkrét tanulságot csak az ügyben közvetlenül érintettek nyerhetnek, ám szerintünk épp ez a dolga. Általában szólni e témáról divatos ugyan, de fölülte természetlen mesterség. A számnak egyébként kiemelkedően érdekes és értékes blokkja a *Konferenciák-értekezletek* rovatban található. Itt olvashatók az 1989-es debreceni tájértekeztet legjobb előadásai, *Terebessy Ákos*, *Virágos Zsoltné*, *Erdeiné Töröcsik Katalin*, *Somogyi Béláné* remek írásai.

Zalai Könyvtári levelező címmel új hálózati híradót üdvözölhetünk rovatunkban. Amint a Zala Megyei Könyvtár igazgatója, *Balázs Béla* ajánlásában tudtul adja, az új híradót a „Zala megyében dolgozó, s különböző hálózatokhoz tartozó könyvtárosok és más érdekeltek időszakos tájékoztatására szánjuk”, valamint, hogy a „néhány évet megért, a közelmúltban megszüntetett, számos pozitívumot felmutató *Hálózatok* könyvtár témájú írásai, információs anyagai példaértékűek lehetnek az új lap számára”. A ZKL kulcsinre ugyan nagyon szerény (hogy finoman fogalmazzunk), ám tartalmában fölülte gazdag. Leginkább annak örülünk, hogy az Ajánlásban megfogalmazott gondolatok közül valóban komolyan veszi azt, amit *Balázs Béla* így fogalmazott meg: „A könyvtárakban az emberi, a stílusbeli megújulás megkezdődött, új, szolgálat jellegű viszonyba akarunk kerülni a használókkal, ezen belül a fiatalokkal, diákokkal, a szakemberekkel és a helyi közösségekkel.” E folyamat szépen illusztrálható a ZKL olyan cikkeivel mint *Bangó Béla* éves beszámolója, *Baranyai György*, *Kiss Gábor*, *Király Lászlóné*, *Némethy Tiborné* és sok társuk írásai.

Szeretnénk, ha időszakosan bár, de mégis rendszeresen dicsérhetnénk az új, vonzó programú hálózati híradót.

SZÜCS ÉDUA grafikáiból
(Cikkünket lásd az 567. oldalon)

